

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **R. K.**
státní příslušnost Ukrajina

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2021, č. j. OAM-175/LE-VL17-VL11-2020, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 25. 3. 2021 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Podle žalobce porušil žalovaný minimálně ustanovení § 3, § 50 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a § 12a § 14a zákona o azylu. Žalobce považuje právní úpravu, která označuje Ukrajinu s určitým teritoriálním omezením za bezpečnou zemi původu za odporující směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 (dále jen „procedurální směrnice“), když podle žalobce lze za bezpečnou zemi původu označit pouze celou zemi s odkazem na čl. 37 Procedurální směrnice. I kdyby soud dospěl k závěru, že lze za bezpečnou označit i část země, způsob, jakým tuto část vymezuje vyhláška č. 328/2015 Sb., považuje žalobce za neurčitý. Rozsah okupované části se totiž v průběhu času může měnit.
3. V případě žalobce nelze Ukrajinu považovat za bezpečnou zemi původu, když žalobce již v průběhu správního řízení prezentoval konkrétní problémy, které má s pronásledováním státními orgány, jelikož se po roce 2014 dostal do podřízenosti Julie Tymošenko, měl za úkol agitovat lidi, aby došlo k hlasování v její prospěch, za což obdržel finanční obnos, který měl rozdávat dalším lidem. Z důvodu, že někteří lidé, které se snažil agitovat a zaplatil jim, nakonec Julii Tymošenko nevolili, začal mít žalobce problémy, zapálili mu autobus, během pohovorů výslovně upozornil, že v případě jeho návratu jej zabijí a podpálí dům. Státní orgány kontaktovaly jak jeho sobu, tak manželku. Z důvodu výhružek se žalobce obrátil na Ukrajině na policii, ale bez výsledku. Ochrana v zemi původu tak podle žalobce není dostatečná. Připomněl dále požadavek na individualizaci správního řízení ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu a povinnost zjistit řádně skutkový stav podle § 3 správního řádu. Dále upozornil na § 23c písm. c) zákona o azylu, podle kterého je povinností žalovaného si obstarat přesné a aktuální informace z různých zdrojů o zemi původu žalobce. Žalovaný si však obstaral pouze informaci o hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze srpna 2020.
4. Dále žalobce argumentoval ve vztahu k možnosti resp. nutnosti obrátit se na Ukrajině na státní orgány, k čemuž citoval související judikaturu. Zároveň zpochybnil tvrzení žalovaného o účelovosti podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. ve SbNSS č. 1749/2009); bylo proto na žalobci, aby doložil a prokázal, že v jeho případě domněnka bezpečné země původu neplatí. Pokud se jedná o vymezení pouze části země jako bezpečné země původu, odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2020, č. j. 52 Az 39/2019-36, podle kterého jestliže vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, považuje za bezpečnou zemi původu pouze část země původu žadatele, lze žádost zamítnout jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, jen

tehdy, jestliže se poslední bydliště (ve smyslu § 80 občanského zákoníku) žadatele v zemi původu nacházelo v oblasti pokládané za bezpečnou. Žalobce bydlel naposledy ve Lvovské oblasti na Ukrajině, tedy v oblasti považované za bezpečnou.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 14. 12. 2020 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 8. 12. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce došlo poté, co byl dne 6. 12. 2020 kontrolován hlídkou PČR v Horšovském Týně v podnapilém stavu, výsledek orientační dechové zkoušky činil 3,42 promile alkoholu v krvi. Žalobce nebyl schopen se prokázat žádným dokladem totožnosti. Oprávněný pobyt měl žalobce do 5. 12. 2020. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že do ČR přicestoval, neboť zde má kamarády a kamarádky. Důvody k opuštění Ukrajiny popsal tak, že v roce 2014 měl 3 autobusy a vozil lidi do Kyjeva, potom se dostal do podřízenosti paní Julii Tymošenkové, dostával od jejich lidí peníze, které měl rozdávat dalším lidem, měl agitovat lidi, aby pro Julii Tymošenkovou hlasovali. O rozdaných penězích si vedl evidenci, po volbách mu ale bylo vyčteno, že mnoho lidí, kteří jsou uvedeni v jeho seznamech, nešlo volit Julii Tymošenkovou. Bylo mu vyčítáno, že peníze zcizil, začaly telefonáty domů. Začal se skrývat nejprve na Ukrajině, poté v Polsku, dále se skrýval v Oděse, v roce 2018 přicestoval do Kyjeva, tam jej ale za dva dny

pronásledovalo nějaké auto, v noci mu zapálili autobus. Následně se opět skrýval na Ukrajině a v Polsku, na konci roku 2019 jel opět na Ukrajinu a následně do ČR. K pobytu byl přihlášen ve Lvovské oblasti. To co uvedl, mu způsobily státní a bezpečnostní orgány, všechny problémy souvisely s politickým přesvědčením. Dále uvedl, že „se dá říct, že se obrátil na policii“, ale nebyla žádná reakce a dále na SBU, kde chtěli konkrétní údaje a jména.

7. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze dne 8. 8. 2020.
8. Dne 11. 2. 2021 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. K podkladům rozhodnutí se žalobce nevyjádřil, nenavrhoval jejich doplnění.
9. Následně dne 3. 3. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Ukrajinu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luganské oblasti pod kontrolou ruských separatistů, za bezpečnou zemi původu, na Ukrajině obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení. Ukrajina je republikou s poloprezidentským politickým systémem. Poslední prezidentské volby se uskutečnily v roce 2019 a byly shledány mezinárodními pozorovateli jako svobodné a spravedlivé, shodně jako předcházející volby v roce 2014. K žalobcově tvrzené agitační činnosti žalovaný konstatoval, že neshledává, že by tato činnost měla jakoukoli souvislost s uplatňováním žalobcových politických práv a svobod. Na Ukrajině působí řada právnických osob dohlížejících nad staven dodržování lidských práv, které prováděly účinnou kontrolu nad bezpečnostními složkami. Žalobce měl různé možnosti, jak ve vlasti své problémy řešit. Zároveň žalovaný poukázal na účelovost podané žádosti žalobcem, učiněné až poté, co mu bylo pro jeho neoprávněný pobyt uloženo správní vyhoštění a byl mu uložen výjezdní příkaz.

Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
11. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situaci na Ukrajině soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
12. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
13. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 - který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlížejí nad stavem dodržování lidských práv.
14. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
15. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Ukrajina za bezpečnou zemi původu, s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů.
16. Krajský soud předně má za nedůvodnou námitku týkající se nemožnosti vyhlásit za bezpečnou pouze část země původu; soud má za to, že způsob, jakým je Ukrajina coby bezpečná země původu vymezena v citované vyhlášce, nekoliduje s čl. 37 ani dalšími procedurální směrnice. Nadto je vymezení provedeno zcela jednoznačným a určitým způsobem. Podstatné je, že v každém jednotlivém případě je nutné posuzovat, odkud konkrétní žadatel o mezinárodní ochranu pochází; s tím není v rozporu ani skutečnost, že, jak tvrdí žalobce, se oblasti, které lze považovat za bezpečné, mohou v průběhu času měnit. Je to ale v takovém případě vždy žadatel o mezinárodní ochranu, aby tvrdil takové skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že v jeho případě se nemůže jednat o bezpečnou zemi původu, ať už je tato vymezena celým územím státu, či pouze jednotlivými částmi.

Žalobce nezpochybnil vymezení bezpečné země původu ve vztahu k oblasti, kde žil, či měl registrován pobyt před příjezdem do ČR.

17. Pokud se jedná o tvrzení žalobce týkající se jeho údajné agitační činnosti ve prospěch Julie Tymošenkové, které se mělo týkat období roku 2014, zdůrazňuje krajský soud, že i ze skutečností uvedených samotným žalobcem vyplývá, že od doby tvrzené agitace se střídavě pohyboval v Polsku či na různých místech Ukrajiny; nesdělil přitom žádnou skutečnost, která by mohla být náznakem vést k závěru o tom, že by žalobci hrozila v tomto období nějaká újma, vyjma obecných tvrzení o telefonických výhrůžkách.
18. Pro rozhodnutí v dané věci je tedy zcela podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobce ve spojení s informacemi o Ukrajině jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Ukrajiny jako bezpečné země původu ze srpna roku 2020, s jejímž obsahem byl žalobce před vydáním rozhodnutí seznámen, přičemž nenavrhl doplnění dokazování a netvrdil další skutečnosti ke své žádosti.
19. Jelikož, jak správně připomněl žalovaný, označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobce nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by by náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobce se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.
20. Krajský soud se nadto zcela ztotožňuje se zcela vyčerpávajícím rozbořem situace na Ukrajině ve vztahu k žalobcovým důvodům, pro které žádal o udělení mezinárodní ochrany. Shodně s žalovaným i krajský soud posoudil žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako účelovou. Nelze totiž skutečně přehlédnout, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany poté, co byl dne 8. 12. 2020 policií zajištěn za účelem správního vyhoštění. K zajištění žalobce přitom došlo poté, co byl dne 6. 12. 2020 kontrolován hlídkou PČR v Horšovském Týně v podnapilém stavu, výsledek orientační dechové zkoušky činil 3,42 promile alkoholu v krvi. Žalobce nebyl schopen se prokázat žádným dokladem totožnosti. Oprávněný pobyt měl žalobce do 5. 12. 2020. Pokud by obavy žalobce, které lze však považovat pouze za hypotetické a ničím nepodložené, byly takové intenzity, jakou jim přiznává sám žalobce, nebránilo žalobci nic požádat o udělení mezinárodní ochrany kdykoli dříve.

Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. září 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje